

ساختمان سبز گامی بسوی توسعه پایدار شهری

زهره قنبری تیلیمی^{1*}، نورعلی افزا²

- 1- کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر، زنجان،
Zohreh_ghanabri60@yahoo.com
- 2- دانشجوی کارشناسی ارشد برق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات زنجان،
Norozeng2006@yahoo.com

چکیده

امروزه با توسعه و پیشرفت تکنولوژی، لزوم توجه به توسعه پایدار و ساخت و سازهای مطابق با اصول معماری پایدار در راستای استفاده بهینه از منابع طبیعی موجود از اهمیت خاصی برخوردار است. یکی از راه حل های دسترسی به توسعه پایدار تجدید نظر در ارتباط با نحوه ساخت ساختمانهای مورد استفاده بشر و توسعه فضای سبز است. ساختمانهای سبز و به طبع آن معماری سبز راهی است برای رسیدن به توسعه پایدار شهری و اجتناب از معضلات زیست محیطی موجود در شهرهای کنونی. در این مقاله سعی بر آن شده است تا پس از توضیح اجمالی تعاریفی از معماری پایدار و اصول طراحی آن، به بررسی مهمترین ویژگی های ساختمانهای سبز پرداخته شود. ساختمان سبز یعنی ساختمانی که کمترین آلودگی و مداخله در محیط زیست را ایجاد کند. ساختمان سبز ساختمانی برای آینده است، راهی برای رسیدن به پایداری محیطی، اقتصادی، اجتماعی. در ساختمان سبز مهمترین مساله، تضمین و تأمین سلامت جسمی و روحی انسان ها است. تحقیق حاضر با استفاده از تحلیل و توصیف شرایط موجود و با مطالعه نتایج تحقیقات قبلی در این حوزه به بررسی ویژگی های معماری سبز و ضرورت وجودی آن جهت ارتقاء توسعه پایدار شهری می پردازد. کاهش استفاده از منابع طبیعی، انرژی های تجدید ناپذیر به کمک ساختمان سبز برای ایجاد شهرهایی پر رونق، پاک، سبز، خلاق و ایمن، از اساس این تحقیق است.

واژه های کلیدی: پایداری، ساختمان سبز، فضای سبز، توسعه پایدار شهر.

1- مقدمه

توسعه پایدار نوعی توسعه جامع است که باجنبه های مختلفی از زندگی بشر سر و کار داشته و در واقع راه حلی عملی است برای جلوگیری از نابودی منابع